

متن پرسش

سلام علیکم استاد گرامی: در رابطه با اعتراض یکی از دوستان در سؤال ۹۰۱۰ به پاسخ شما به موضوع جام جهانی، فکر میکنم توصیفی بهتر از «این همه توهم» برای این نهاد بی خاصیت بلکه بد خاصیت وجود ندارد که این همه وقت و سرمایه های مادی و معنوی بشریت را سر خیالات و اوهام به هدر میدهد. وقتی که ظلم هایی که از قبل این پدیده نامیمون به مردم مستضعف برزیل شده و منافع ناسزایی که از قبل آن نصیب سرمایه داران ذی نفع میشود و هیجانانگیز پوچ و غفلت زایی که ایجاد میکند و توجهات مردم دنیا را به جای مسائل و بحران های پیش روی بشر در این چاه غفلت زا و ظلمانی تخلیه میکند، آن موقع عمق فاجعه ورزش حرفه ای و بدترین نمونه آن فوتبال و بدترین رویداد آن جام جهانی آشکار میشود! این که یک عده آن قدر مغلوب جهل زمانه شده اند که از تنبه نسبت به مضرترین پدیده ها نیز ممکن است ناراحت شوند مشکل جناب استاد نیست. و اصلا ممکن هم نیست که شرایط روحی و ذهنی مخاطب را از پشت رایانه آن قدر دقیق حدس زد و مطابق با احوالات آنها جواب داد! باید توجه داشت که هر کسی پدیده ها را در عالم و فضای فکری خود تحلیل و ارزیابی میکند. شاید در عالم جناب استاد، شدت مضرات این پدیده آن قدر زیاد باشد که تحقیر و محکوم کردن آن عادی و لازم تلقی شود. به هر حال تا این تلنگرها نباشد جامعه بیدار نخواهد شد! و افسوس که آن رجوعی که باید در عموم جامعه نسبت به آراء و نقدهای اهل معرفت وجود داشته باشد نیست، و این اساتید هستند که انگار باید هی ناز ما را بکشند و لالا به لی لی ما بگذارند و مراقب احساسات ما باشند! البته شاید از این بزرگواران جز این انتظار نباشد، اما مقصود یک سوزن زدن هم به خودمان بود و چه قدر امروز به این خود سوزن زنی ها نیاز داریم!

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این که به هر بهانه ای متوجه عمق فاجعه ای توهمی شویم که دنیا را فرا گرفته، کار مبارکی است. آن دوست عزیز میخواستند بگویند می شود سخنان جدی را به صورتی لین اظهار کرد. آن طرف قضیه هم تذکرات جنابعالی است که نمی توان از آن ها ساده گذشت. موفق باشید